

ČASOPIS DEVÍTKA 9

Časopis vydávají žáci publicistického kroužku

Obsah

| | |
|---------------------------------|---|
| Ptačínský Halloween | 2 |
| Setkání s Vlastou Švejdovou | 2 |
| Projekt napříč třídami | 3 |
| Exkurze do elektráren | 3 |
| Opuštěný ostrov | 4 |
| Slavnost slabikáře | 4 |
| Anthropos | 5 |
| Školní kolo dějepisné olympiády | 5 |
| Česko v tenisovém světě září | 6 |
| Česká Davis Cupová výprava | 6 |
| Páv | 6 |
| Radostné poselství | 7 |
| Rozsvícení vánočního stromu | 7 |
| Tip na vánoční dárek | 8 |
| Příloha DTA | |

2

ročník 16

Základní a mateřská škola
Komenského 4
679 04 Adamov

listopad – prosinec 2012

Setkání s ilustrátorkou a spisovatelkou Vlastou Švejdovou

Na pozvání MKS přijela do Adamova známá brněnská ilustrátorka i spisovatelka Vlasta Švejdová. Dne 9. října 2012 se zde setkala se žáky ZŠ Ronovská. Vlasta Švejdová ilustrovala více než sto dětských knih i některé učebnice pro 1. stupeň ZŠ.

Děti kladly otázky přímo „na tělo“, paní malířka jim ukázala některé ze svých knih. Poté vyzvala děti, aby samy vytvořily titulní stranu ke knize. Nejvydařenější obrázky si odvezla s sebou domů.

Když mladší děti odešly do školy na oběd, starším žákům ze 3. a 4. třídy přečetla svoji knihu Kaštánek.

Mgr. Soňa Karásková



Ptačinský Halloween



Dne 31. října se na Ptačině (pěkný název části města pro takovou párty) uskutečnila Halloweenská párty. Děti měly z domu připravené perfektní masky a ve škole jsme si připravili škrabošky.

Nejprve nás čekal strašidelný diktát o strašidle Bořivojovi, spočítali jsme několik děsivých halloweenských příkladů. Třetíáci vydlabali a rozsvítili na chodbě školy dýni a začalo velké převlékání a líčení. Někteří měli masky kupované, někteří vyráběné doma, ale všem to náramně slušelo. Mladší spolužáci strašili starší a naopak, navzájem jsme si řekli halloweenské básničky, zazpívali písničky. A když prvňáčci a druháčci odešli na oběd, rozpoutala se strašidelná diskotéková párty. Tancující mašinka protančila celou školou a moc se nám to všem líbilo.

Mgr. Soňa Karásková



Projekt napříč třídami

1. listopad 2012 byl pro žáčky 1. B den plný překvapení. Nejprve Slavnost Slabikáře a potom po odchodu rodičů zabydlování ve třídě na spinkání. Večer byl ale teprve na začátku a nás čekaly soutěže připravené devátáky. Přišla také Sluníčka, žáci přípravné třídy. Na několika stanovišcích všechny malé děti soutěžily v házení míčkem na cíl, ve stolních hrách, v kreslení i v šikovnosti prstíků. Odměnou pro nás byly výborné dobrůtky připravené od ma-



minek a bonbony. Po návratu ze soutěží jsme všichni vyčistili zoubky, umyli se a převlékli do spacích pyžamek. Pohádka na dobrou noc všechny ukolébala. V noci se ozvalo hartusení, světlo a buzení. Čekala nás stezka odvahy školou, Svitili jsme si baterkami a potichu našlapovali, aby nás školní skřítkci neslyšeli. Po zvládnutí stezky jsme spokojení a plní zážitků se uvelebili zpět do spacáků a spinkali dál.

Ráno nás probudilo světlo a my vstávali. Po snídani společně se Sluníčky a devátáky nás čekal úklid třídy a hodina tělesné výchovy. I devátáci se zapojili do našich her. Společně jsme potom oslavili Halloween. Dlabali jsme dýně, hádali hádanky, skládali skládačku, hledali rozdílky a volili nejhezčí masku. Tou byl podle devátácké poroty Ferda Mravenec – Martin Lička.

Projekt napříč třídami se vydařil. Všichni spokojení jsme po půl dvanácté odcházeli na oběd a domů. Spěchali jsme. Vždyť svoje zážitky musíme rychle říct rodičům.



Málem bychom zapomněli. Moc děkujeme nejen devátákům, ale také panu učiteli Spurnému, paní vychovatelce Kuběnové a našim paním učitelkám z 1. B a Sluníček. Bylo to fajn.

Žáci z 1. B a ze Sluníček

Exkurze do jaderné elektrárny Dukovany a do vodní elektrárny Dalešice

Fyzika v 9. A je určitě zajímavá a bohatá, ale ještě zajímavější je se v rámci fyziky podívat do jedné ze dvou jaderných elektráren v ČR. Jeli jsme proto do Dukovan a jela s námi ještě třída 8. A.

Nejeli jsme se samozřejmě podívat přímo k jaderným reaktorům, ale do informačního centra, které nás mělo seznámit s chodem elektrárny a její funkcí. Program zahájily dva krátké filmečky. Jeden byl

o přírodních zdrojích obecně a druhý byl o jaderné elektrárně Dukovany. Po projekci jsme se rozdělili do tří skupin a šli jsme na okruh v informačním centru, kde nás seznámili s tím, jak taková elektrárna funguje. Všem žákům se určitě líbila simulace jaderného reaktoru v pravé velikosti. Mohli také vidět na obrovské mapě funkční a nefunkční jaderné elektrárny na světě. Zajímavé bylo si poslechnout, jak zde likvidují jaderný

odpad a kam ho ukrývají. Věděli jste třeba, že jaderný odpad je nebezpečný ještě po několika stech letech? Všem se určitě tato část exkurze líbila.

A pak už byl čas se vydat do vodní elektrárny Dalešice, která dodává vodu elektrárně Dukovany. V této elektrárně jsme se už mohli podívat, jak funguje, a dokonce jsme byli i u spuštění elektrárny. Úvodního filmečku jsme se tentokrát nedočkali, pro-

tože zrovna v elektrárně probíhaly testy a díky tomu jsme mohli vidět spuštění elektrárny. Vnitřek elektrárny byl zajímavý. Elektrárna má celkem 4 turbíny, z toho denně pracují maximálně dvě až tři. Elektrárna se spouští dálkově, a to z Prahy. V elektrárně pracuje maximálně 30 lidí, víc není potřeba. Všechny tyto informace byly zajímavé.

Michal Kučera, 9. A

Opuštěný ostrov

Je ráno, všude kolem je ticho, slyšíte jen zpěv ptáků, šumění moře, nikde nikdo...

Do kůry stromu rostoucího vedle vašeho obydlí vryjete čáru – začíná další den na tomto kusu Země omývaném ze všech stran mořem. Kolikátý už?

Úvodní zamyšlení vás jistě navedlo na správnou cestu – ano, řeč je o Robinsonovi – muži, který podle románu Daniela Defoa strávil na ostrově dlouhých dvacet osm let. Dříve jsme jako povinnou četbu tento příběh hltali ve školních lavicích a představovali si, jaké dobrodružství by bylo prožít na ostrově několik dní. Dnes asi žádné z dětí netouží

strávit na takovém ostrově ani den – bez mobilu, počítače a dalších vymožeností moderní doby.

I přesto jsme cítili, že je třeba přiblížit dnešnímu „teenagerovi“ příběh starý téměř tři sta let. Do karet nám nahrála nabídka představení divadla Polárka, kam velice rádi několikrát ročně zavítáme. V listopadu mělo premiéru představení s názvem „Robinson Crusoe“. Jedeme si tedy 5. listopadu prožít „Robinsonův“ příběh na „vlastní kůži“.

Ani tentokrát nás představení nezklamalo – s nadsázkou a humorem nás proved-

lo celým Robinsonovým životem, naučili jsme se něco z řeči kanibalů a dozvěděli se, proč Robinson pojmenoval svého druha právě Pátek.

Kromě pobavení nás však také příběh dovedl k zamyšlení nad tím, co člověk dokáže v situaci, která se na první pohled může zdát bezvýchodnou.

Po návratu do školních lavic jsme se pokusili vžít do role takového „robinsona“, který zachránil pouze tři věci ze ztroskotané lodi. Každý si mohl zvolit podle svého uvážení věci, které by mu nejvíce pomohly zvládnout tuto nelehkou životní situaci.

Alespoň na chvíli jsme se tak přiblížili prožitkům člověka, který ve skutečnosti na opuštěném ostrově musel čtyři roky pobývat, a jehož příběh se stal předlohou slavného románu D. Defoa.

Doufám, že nahlédnutí do divadelního prostředí prostřednictvím tohoto článku pro vás bude inspirací k návštěvě tohoto nebo docela jiného představení, ať už v divadle Polárka nebo v některém z mnoha dalších výborných brněnských divadel.

Mgr. M. Nejezchlebová

Slavnost slabikáře

„Za devatero horami a za devatero řekami na jednom velikém kopci stál červenozlutý hrad...“. Tak začínala pohádka, která odstartovala 1. listopadu 2012 na naší škole nový projekt spolupráce 1. B a 9. A – *Slavnost Slabikáře*.

Společně s rodiči si děti vyslechly příběh, ve kterém zlý kouzelník začaroval moudrému králi jeho nejmilejší knihu – Slabikář. Jen ti odvážní, kteří prokážou na strastiplné cestě dostatek odvahy a znalostí písmenek a slabik, mohou získat klíče – zlatý, stříbrný a dřevěný, které odemknou zakletou komnatu a tím kouzlo zruší.

Mohu konstatovat, že v 1. B máme samé

odvážné děti. Všechny se rozhodly úkoly splnit a začarovaný slabikář vysvobodit. Tajuplnou atmosféru na chodbách doplňovaly svíčky a tma za oknem. Bílé šlápoty nás naváděly správným směrem. Asi po hodině se všem dětem podařilo klíče získat a odevzdat je panu králi.

Za výborné znalosti a odvalu je pan král s paní ředitelkou ocenil. Všichni darem získali knihu nejvzácnější – svůj vlastní slabikář. Nechyběl pamětní list a královská hostina – dort, šampaňské a další dobrůtky a dárečky, o které se postarali rodiče dětí z 1. B

Vše se podařilo, děti byly nadšené a já bych chtěla moc poděkovat všem, kteří se

podíleli na tom, aby vše dopadlo na jedničku. Žákům z 9. A, panu školníkovi, paní ředitelce, panu učiteli Spurnému, paní učitelce Šturchové a v neposlední řadě rodičům žáků 1. B.

Mgr. Ilona Martochová, tř. uč. 1. B



Anthropos



Ve středu 7. 11. 2012 jsme jeli my, žáci 6. A, do muzea Anthropos v Brně. Do našeho cíle jsme jeli vlakem a pak tramvají číslo 1.

V muzeu se nacházela tři patra, kde bylo vše o pravěku. V prvním patře sídlily exponáty o prvních předchůdcích člověka. Ve druhém patře jistě všichni upřeli své oči na mamuta ve skutečné životní velikosti. A konečně ve třetím patře bylo mnoho archeologických nálezů a modelů. Venku před muzeem byly samozřejmě také exponáty o dávných dinosaurech, na které svět zapomněl. Byly to vlastně takové průlezký.

Mě osobně nejvíc zaujal mamut. Zjistili jsme zde nové, velice zajímavé věci, ale některé informace jsme už znali

z hodin dějepisu. Nebyli jsme jediní, komu se exkurze líbila: zaujala taky pana učitele Cupáka a paní učitelku Hodaňovou, kteří tam byli s námi.

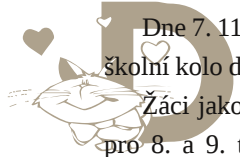
Ráda bych se tam jela podívat znovu, ale až v jiné třídě, jelikož by mi teď exponáty připadaly stejné. Po celé prohlídce jsme si skoro všichni hodili korunu do malého jezírka pro štěstí. A po obědě v Brně nás čekala cesta domů. Exkurze byla parádní, exponáty zajímavé, tak doufám, že to, co jsem se naučila nového, si zapamatuji.

Eliška Smolíková, 6. A

Dne 7. listopadu jsme jeli do pavilonu Anthropos v Brně. Anthropos je muzeum archeologických nálezů a vůbec všeho, co se týká pravěku. Spoustu informací jsme už věděli ze školy, ale některé pro nás byly úplně nové. Bylo tam i pár umělých jeskyní, to bylo hodně zajímavé, protože jsem si doteď neuměl dobře představit, jak doopravdy vypadaly. Nejvíc mě však zaujal velký mamut, protože jsem si mohl porovnat, jak moc byl oproti mně obrovský. Na výletu nebylo nic, co by se mi nelíbilo.

Čeněk Šmerek, 6. A

Školní kolo dějepisné olympiády 2012/2013



Dne 7. 11. 2012 se konalo na Základní škole v Adamově školní kolo dějepisné olympiády.

Žáci jako obvykle pracovali v jediné kategorii, určené pro 8. a 9. třídy. 42. ročník této soutěže nesl název *Od pohanských zvyků ke křesťanským tradicím*, z čehož vyplývá, že tématem letošního ročníku soutěže byl vznik a vývoj křesťanského náboženství a z něho vyplývající svátky. Úkoly vypracovávalo 9 žáků z 9. ročníku, 1 žák 8. ročníku a letos se podařilo zapojit i 2 sedmáky, což se ukázalo jako správné, protože zvítězil Dominik Cypra ze 7. A se 44 body, který bude naši školu reprezentovat v okresním kole této soutěže, které se bude konat v Boskovicích v posledním lednovém týdnu 2013. Jeho náhradníkem je Martin Schneider z 9. A, který získal na druhém místě 41 bodů z možných 70.

Největším oříškem pro všechny byly úkoly týkající se pořekadel a některých tradic, které jen málokdo vypracoval

správně. Nejlépe se soutěžící vypořádali s úkolem zaměřeným na oblasti, kde se dodnes některé z tradic uchovaly. Všem, kteří se soutěže zúčastnili, patří poděkování. Domi-

nikovi budeme na konci ledna držet pěsti, aby se mu v Boskovicích dařilo.

Aleš Spurný



Zadávání úkolů (druhý zprava budoucí vítěz)



Soutěžící přišla povzbudit paní ředitelka

Česko v tenisovém světě — Česká výprava po 32 letech vítězí

Nejdřív se nám představily naše reprezentantky, které odehráli finále Fed Cupu v Pražské O2 Aréně 3.–4. listopadu V nominaci stály samozřejmě reprezentantky, které reprezentují náš Fed Cupový tým už nějakou dobu. Byla to Petra Kvitová, Iveta Benešová, Barbora Záhlavová-Strýcová, Lucie Hradecká a nehrající kapitán českého národního týmu Petr Pála.

Naším reprezentantkám rozhodně pomohla podpora domácího prostředí a domácích fanoušků, kteří výrazně převládali nad fanoušky Srbska. České tenistky měly těžkou úlohu – vyslyšet tužby fanoušků, kteří si přáli, aby naše svěřenkyně obhájily titul z předchozího roku. Tato prosba se jim vyplnila české tenistky nakonec zdolaly soupeřící Srbky velice příznivým výsledkem 3:1 na zápasy pro český tým. Byl to už 7. titul v historii českého fedcupového týmu. Nezbyva už nic jiného, než našim statečným a bojovným holkám popřát do příštího ročníku Fed Cupu, aby opět obhájily titul a vyhrávaly, co se dá.

Ve dnech 16.–18. listopadu se v Pražské O2 Aréně opět odehrávalo další finálové kolo, tentokrát ale Davisova poháru.

V turnaji byli jasní favoritové Španělé, ale Češi ukázali svou bojovnost a pod úžasným vyprodaným českým hledištěm nezklamali. V Pražské O2 Aréně od pátku byla výborná atmosféra. O2 arénu navštívili politici, sportovci, herci a jiní velice známí lidé. Nemohla chybět sestava, která před 32 lety získala Daviscupový titul proti Itálii poměrem 4:1 vyhraným zápasům v tomto složení: Jan Kodeš, Ivan Lendl, Pavel Složil a Tomáš Šmíd.

Po letošním vítězství a propuknutí velké euforie se na závěr tenisového ceremoniálu vyfotili u trofeje

po 32. letech jmenovaní šampioni společně s letošními výherci Davisova poháru Tomášem Berdychem, Radkem Štěpánkem, Lukášem Rosolem a Ivem Minářem.

Český tým poprvé v historii dokázal vybojovat v jednom roce hned tři grandslamové tituly: Davis Cup, Fed Cup, Hopman Cup. Nedovedu popsát, jaké propukly oslavy a jaká byla asi atmosféra v hale, ale prožívali jsme to i my u televizních obrazovek. Bylo to něco úžasného. Přejeme tedy našim českým tenistům hodně zdaru v následujících ročnících Davisova poháru ale i na Okruhu ATP.

Marek Peterek, 8. A

Páv



V minulém čísle jste se něco dozvěděli o včelách, dnes se zaměříme na páva.

Podoba páva symbolizuje ráj, ale také pýchu či přepych. Ne nadarmo se říká pyšný jako páv.

Páv je národním ptákem Indie, která je spolu se Srí Lankou jeho původním domovem. Ve svém logu ho má u nás například město Opava. U nás můžeme vidět páva v zámeckých zahradách a také v ZOO.

Páv patří do čeledi bažantovitých. Pávi žijí ve skupinách s jedním samcem a několika samicemi.

Jsou to všežravci, živí se semeny, rostlinami, hmyzem a také obojživelníky. Zdejší klima u nás snášejí dobře po celý rok. Kromě základního zbarvení (kdy samec páva má krk, břicho a hlavu pokrytou modrým peřím, záda a křídla jsou hnědá)

byla vyšlechtěna také bílá a strakatá forma páva. Ocas páva ve skutečnosti není pravý ocas, ale prodloužené ocasní krovky, které tvoří tzv. „vlečku“. Na konci každého pera se nachází paví oko. Páv měří i s vlečkou přes dva metry. Samice je mnohem menší a je zbarvena do hnědošeda.

Je nádherné sledovat tohoto tvora, když roztáhne všechna svá pera a ukáže se nám v celé své kráse. Je to neopakovatelný zážitek, a proto neváhejte a navštivte třeba zámek Buchlovice, kde jsem i já měla možnost vidět všechny druhy páva volně se pohybující po zámeckém parku a vidět ho na několik kroků od sebe.

Tereza Fialová, 8. A

Radostné poselství

V úterý 4. prosince jsme se vydali do Brna. Cílem naší cesty byla katedrála sv. Petra a Pavla v Brně. Začal totiž advent, Vánoce jsou nadosah, a my se jeli dozvědět něco víc o Vánocích. Před katedrálou na nás čekala příjemná paní průvodkyně, která nás vzala rovnou do krypty kostela. Byli jsme trochu překvapení, protože jsme čekali velký a nádherný kostel, ale najednou jsme se ocitli v docela malé místnosti pod kostelem. Paní průvodkyně nám začala krásně povídat o andělech. Promítala přitom krásné obrázky uměleckých děl, na kterých byli andělé znázorněni a my se tak pomalu začali dozvídat, proč jsou andělé s Vánoce tak úzce spjati.

Ale andělé nejsou důležití jen o Vánocích, takový anděl strážný je potřeba celý rok a často s námi bývá, aniž bychom o tom věděli. Abychom si také mohli vyzkoušet, jak to má anděl strážný náročné, vylosovali jsme si každý z klobouku jednoho spolužáka, kterému teď budeme anděla strážného dělat. Mělo to být sice tajemství, ale to je tak těžké vydržet! Už cestou z krypty téměř všichni věděli, kdo je jejich strážným andělem. Ale to nevádí, pomáhat si přece budeme i tak – to se má (a nejen o Vánocích)!

Náš program pokračoval dál, tentokrát jsme se přesunuli nahoru do katedrály. Paní průvodkyně pro nás měla připravené malé

překvapení – každý jsme si mohli svého andělka vyrobit – i když možná nebude strážný. Program byl u konce. My si ještě prohlédli varhany a krásné vitráže, které celou katedrálu zdobí.

Naše další cesta směřovala na vánoční trhy, kde jsme si koupili malou památku. Podívat jsme se nezapomněli ani na brněnský vánoční strom a dřevěný betlém. Ale protože už byla docela zima, těšili jsme se už domů – do teplíčka.

Děti z 2. B + p. uč. Ličková



Rozsvícení vánočního stromu

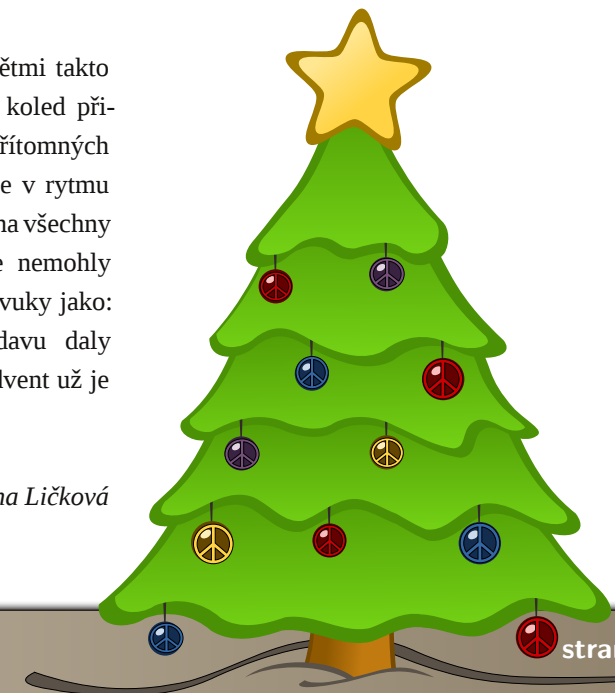
V pátek 30. listopadu se ve čtyři hodiny odpoledne začali před budovou základní školy scházet první nedočkaví rodiče se svými dětmi. Téměř každé dítě mělo v ruce lampion nebo malou lucerničku – někteří dokonce vlastnoručně vyrobenou. V době odchodu už zde bylo docela dost „světýlek“, začalo se pomaloučku stmívat, a tak se v pořadí již druhý světýlkový průvod mohl pomaloučku rozejít ke kostelu. Všechna světýlka cestou krásně svítila, rodiče kontrolovali, aby lampion dětem nezačal hořet, či světýlko v něm nezhaslo. Před kostelem se k našemu průvodu připojil

i druhý průvod, který vyrazil od autoservisu, a společně jsme dorazili na prostranství před kostelem.

Zde nás přivítala skupina Kamarádi a společně s panem starostou, panem místostarostou a panem farářem rozsvítili adumovský vánoční strom. Program letos připadl na naše nejmenší – děti z mateřských školek. Jako první se svým programem vystoupily děti z mateřské školky na Komenského ulici. Jejich úžasné výkony publikum odměnilo potleskem. Zahanbit se nedaly ani děti z Ptačiny a i ony si zasloužily pořádný potlesk. Potlesk patřil nejen dětem,

ale i paním učitelkám, které s dětmi takto krásný program nachystaly. Pár koled přidali nejen Kamarádi, ale i řada přítomných lidí si začala pobrukovat nebo se v rytmu koled pohupovat. V závěru čekal na všechny překrásný ohňostroj, kterého se nemohly dočkat hlavně děti. Myslím, že zvuky jako: „Jééé!“, „Uau!“, které se z davu daly zaslechnout, jsou všerikající – advent už je tedy opět zde.

Mgr. Helena Ličková



Tip na vánoční dárek

Zdravím vás, milí čtenáři. Je listopad, barví se listí a samozřejmě se blíží Vánoce. A jak všichni dobře víme, k Vánocům patří i dárky. Mám pro vás jeden tip:

Jestli sháníte dárek například pro kohokoliv s dostatkem volného času a máte k tomu doma počítač, vhodný vánoční dárek může být i hra. A nejen tak ledajaká, ale hra, u které si odpočínáte, pobavíte a třeba si i vyzkoušíte něco, co byste v normálním životě nezkusili. Hra, ve které uvolníte svou tvůrčí mysl a fantazii. Ano, dámy a pánové, **The Sims 3**. Hra nekonečných možností. Pokud jste se s ní ještě nesetkali, tak pozorně čtěte dál. Na začátku hry si vyberete své město a vytvoříte postavu. A tím slovem „vytvoříte“ myslíme skutečně vytvořit. Máte sice hromady předpřipravených modelů, ale vše si můžete upravit sami. Pohlaví postavy, věk, barvu pleti, jméno a příjmení, účes, barvu vlasů, očí, až po detaily (například šířku lícních kostí a délku nosu). Potom své postavě vyberete oblečení: každodenní, sportovní, společenské, plavky, pyžamo atd. Po veškeré vizuální úpravě si pro svou postavu vyberete 5 vlastností, např. sobecký, šikula, kuchař od přírody, aktivní, společenský. Na výběr je asi 70 rysů charakteru. Nakonec přidáte znamení zvěrokruhu, oblíbené jídlo, barvu a hudbu a máte hotovo. Takhle můžete vytvořit dokonce celé rodiny. Potom si ve městě, které jste si vybrali, postavíte dům. A zase ho vytvoříte doslova od podlahy až po střechnu. Na výběr jsou tuny prvků a barev. Od stěn počínaje, přes rybníky a zahrádky, koberci a dlaždicemi konče. Teď máte svůj hezký malý domeček, který se vejde do vaší počáteční sumy peněz. Nyní před samotnou hrou zbývá už jediné, a to dokoupit nábytek. Znovu tu máte na výběr obrovské možnosti: křesla, stoly, televize, světla, lednice, květiny, postele, vany, zrcadla, prostě všechno, co do takového domu patří.

A pak tedy začínáme hrát. Od této chvíle už můžete cokoli: najít si práci, seznámit se se sousedy, začít třeba kreslit, psát romány, rybařit, vynalézat, vařit, prostě začnete ŽÍT. Vše je nutné samozřejmě podřizovat potřebám vašeho „simíka“. Potřebuje jíst, spát, bavit se, chodit na WC, sprchovat se a mít dostatek společnosti, ale jinak můžete dělat to, co vy a váš „simík“ chce. Právě podle dříve vybraných vlastností určujete, na co se váš „simík“ hodí a na co zase ne.

ŽIJTE SPOLEČENSKÝM ŽIVOTEM! ÚPLNĚ NOVÉ MOŽNOSTI, JAK KOMUNIKOVAT A HRÁT SI SE ŽIVOTEM



Např. „simíka“, který nesnáší přírodu, nebudete tahat na procházky v parku, na druhou stranu „simík“, který má uměleckou duši, se bude mnohem lépe učit malovat a psát. Přenesme se teď do situace, kdy máte svůj hezký dům, dobrou práci, hezky si žijete, ale stále vás něco trápí. Vaše biologické hodiny stále tikají a vy se nemáte s kým podělit o to všechno. Chybí vám partner. Ano, společenský život je důležitou stránkou hry. A jak na to? No přece „šup“ do barů a hospod nebo do parků hledat přítele nebo partnera. A támhle stojí dívka, velmi mě to k ní přitahuje, co teď? Pár slov, vtipů a panáků a jsme přátelé, pak trochu flirtu, nějaké to objetí a první polibek, pak už jen pár sladkých slov a jde se k ní. Ráno se už jen vyplížíme a jdeme domů. Ne, dělám si samozřejmě legraci, je to dlouhý proces plný nadějí a pádů, pokud se vše zdaří, následuje svatba a děti.

Co dodat na závěr? Celá hra oplývá nekonečnými možnostmi, a pokud je vám to málo, dají se pořídit datadisky, které rozvíjejí původní hru. Třeba datadisk Mazlíčci, který přidává do hry spoustu zvířátek, jako jsou psi, kočky a želvy. Hra opravdu nabízí každému, co chce, a nikomu nic nebere.

Tímto se s vámi loučím, milí čtenáři. A napočtenou!

Vlastibor Vošahlík, 9. A



PŘÍDAVEK

příloha školních časopisů

LISTOPAD 2012

DĚTSKÉ CHUŤOVKY: ŠUNKA „ŠKOLÁČEK“ I KEČUP „KEPUČ“

Členové Dětské tiskové agentury vybrali nejlepší české potraviny roku 2012!

V den, kdy nám byl Evropskou unií zakázán název naší oblíbené české chuťovky - pomazánkového másla, jsem se zúčastnil vyhlášení soutěže Česká chuťovka a Dětská chuťovka 2012 v Národním zemědělském muzeu v Praze na Letné. Vybraná společnost zástupců firem, státních institucí, ale také nás, dětských novinářů, potleskem ocenila úspěšné potravinářské výrobce. Právě dětské novináři hodnotili kvalitu a chuť potravin díky spolupráci Dětské tiskové agentury a pořadatelů.



Do České chuťovky bylo přihlášeno 39 výrobců se stovkou produktů. Oceněných bylo mnoho, ale mně se líbil například název nového kečupu pro děti od firmy Kand - **Hurvínkův kepuč** nebo nový salám od firmy Krahulík - **Karé á la losos**.



Jak jsem to sám pozoroval (a také ochutnával), výrobci si dali záležet nejen na chuti nebo kvalitě, ale též na vtipných názvech, což dokazuje nejenom Hurvínkův Kepuč, ale také šunka **Jaksepatri** od Příbramských uzenin, či pivo **Svijanský Fanda** od Pivovaru Svijany (to jsem bohužel nemohl ochutnat) a další.

„Myslel jsem si, že děti budou dávat ceny jen sladkostem,“ řekl mi jeden z dospělých organizátorů soutěže Česká chuťovka. A dodal: „Ale je vidět, že svou roli porotců vzaly děti vážně: mezi oceněnými tak je i kečup nebo šunka.“ Já sám jsem měl možnost mnoho těchto výrobků ochutnat, součástí slavnostního odpoledne totiž byla ochutnávka. Tento rok se také poprvé vyhlášovala cena novinářů, ve které zvítězilo (absolutně neočekávaně) pivo. Zřejmě je chlebem i pro novináře. Na konci byla vyhlášena i dětská chuťovka, v čele jejíž poroty stála moje kolegyně Lucie Fajkusová, která též rozdávala ocenění. Zde byl mimo jiné oceněn právě Hurvínkův Kepuč. Teď již budu pouze zvědav, kdy se setkám s oceněnými výrobky v obchodech.

autor: Vojta Michal (12 let), redaktor Malých (ale našich) novin

➔ **Celý článek si přečtete a fotky prohlédnete na webu: www.malenoviny.zde.cz**

KOZÍ PŘÍBĚH SE SÝREM – TIP NA NÁVŠTĚVU KINA

Nejúspěšnější český animovaný film má mladšího sourozence. Jmenuje se Kozí příběh se sýrem. Království prosperuje i přes králův nekonečný zájem o všechny sýry. Najednou se však v království objeví jakýsi tvor, který unáší sýraře... Král, jehož chuť po sýru roste a roste, nakupuje sýry ze zahraničí za obrovské sumy. Hrdinové Kozího příběhu - pověstí staré Prahy Kuba, Máca a koza se vrací. A stane se něco, co by nikdo nečekal... Co, to se dozvíte v každém kině. A celou recenzi najdete v **Malých (ale našich) novinách**.



ZAJÍMAVOSTI PŘÍDAVKU**NAŠE NEJHORŠÍ LETECKÁ TRAGÉDIE**

Příčina nehody není ani po skoro 50 letech objasněna

Jsou lidé, kteří se havárie letadla bojí tolik, že se letecké dopravě úplně vyhýbají. Přitom je tento způsob dopravy – po té železniční – nejbezpečnější. Pravděpodobnost, že se vám něco stane, je i při krátké cestě autem mnohem vyšší než třeba při transatlantickém letu.



Jsou ale nehody, které strach z létání přiživují. V těchto dnech je tomu přesně 46 let od největšího leteckého neštěstí v našich dějinách

24. listopadu 1966 se u Bratislavy zřítilo letadlo bulharsko-sovětské letecké společnosti TABSO. Na palubě cestovalo 82 lidí, nikdo z nich havárii nepřežil. Trasa vedla z bulharské Sofie přes Budapešť a Prahu do Berlína. Když se letoun Iljušin 18B vznesl z mezipřistání na letišti v Budapešti a směřoval na Prahu, bylo posádce oznámeno velmi špatné počasí nad Prahou. Letadlo tak mimořádně přistálo na letišti v Bratislavě a čtyři hodiny čekalo na zlepšení meteorologických podmínek. Startovalo o půl páté odpoledne, za stále špatného počasí a v téměř absolutní tmě. Letadlo se nepřeladilo na novou frekvenci a asi 8 kilometrů od letiště havarovalo. Po nárazu do kopce se asi do dvaceti vteřin rozpadlo a velmi rychle shořelo. Vyšetřování tragédie nakonec nevedlo k jednoznačným závěrům, dodnes proto není známo, jestli za ní byla technická závada, či pochybení pilotů či navigátorů.

ZLATÝ ŘEDITEL – ÁMOSOVSKÁ NOVINKA

Jubilejní 20. ročník ankety o nejoblíbenějšího učitele ČR Zlatý Ámos přichází s řadou novinek. Jednou z nich je kategorie Zlatý ředitel. Ten kromě prestižního titulu vyhraje víkendový pobyt v luxusním hotelu na zámku Berchtold nedaleko Prahy. „Myslíme si, že osobnost ředitele nebo ředitelky je pro celkovou atmosféru ve škole velmi důležitá,“ říká zakladatel Zlatého Ámose Slávek Hrzal.

Nezapomeňte, že uzávěrka přihlášek je už 31. prosince tohoto roku. Více na www.zlatyamos.cz!

**ZA NÁMI JE VEČERNÍČEK
a proč to mávání?**

Znáte oblíbený televizní pořad Večerníček? Nyní už to tak není, ale bývaly doby, kdy pořady uváděli hlasatelé a hlasatelky. Před začátkem Večerníčků nám vždy řekli, jaký příběh nás čeká, a po jeho skončení nám ohlásili, na co se můžeme těšit příště, a popřáli dobrou noc.



Večerníčky uváděla často hlasatelka Marie Retková, která nám na závěr svého vystoupení pravidelně zamávala. Mně vždycky vrtalo hlavou, proč nám mává? Nedávno se mi ale naskytla příležitost vidět Marii Retkovou na vlastní oči. Nedalo mi to a tak jsem se šla této oblíbené hlasatelky zeptat, proč nám po skončení Večerníčku mávala. Myslela jsem si, že ji tato otázka asi zaskočí, ale nezaskočila, Marie Retková mi bez váhání odpověděla: „*No, mávala jsem vám proto, že mi to ve studiu České televize připadalo takové stísněné a tak jsem se potřebovala pohybovat a pohybovala jsem se tím, že jsem vám dětem mávala, protože mi mávání dětem připadalo milé.*“

Ano, Marii Retkovou tato otázka nezaskočila, ale mě naprosto zaskočila tato upřímná odpověď. Čekala jsem nejrůznější vysvětlení o tom, jak chce zpříjemnit dětem usínání a tak podobně. Všechny moje úvahy se rozplynuly. Teď už je mi to všechno jasné.

Romana Šmejkalová, Malé (ale naše) noviny